İİB International Refereed Academic Social Sciences Journal

1. International Congress on Culture and Society Special Issue

2012 Volume:03 Issue:05

www.iibdergisi.com

TWO ADJACENT 'MODERN' BUILDINGS: DEVELOPMENT OF MODERN ARCHITECTURE FROM 1950's TO 1970's

***Ceren KATİPOĞLU*[1]**

[1] ***Architectural History PhD. Candidate, METU***

Abstract: This paper aims to investigate the modernist approach in Turkish architecture in the 1950's and 1970's through two significant buildings of one of the primary foundation of Turkish Republican, Turkish Language Society (TDK). Those two buildings, stands abreast on Atatürk Boulevard in Ankara, have their peculiar architectural features which gives us some clues on the development of the concept of modernity in the agenda of Turkish architecture. In this paper, the spatial features of those two buildings are examined through their relation with the development of Turkish architectural culture. In the first and second part of the paper, the two projects of the two buildings, which were designed by architect Orhan Dinç in 1957 and architect Cengiz Bektaş in 1972 respectively, will be described and the main characteristics of the buildings will be highlighted within the context of the Turkish architectural movements during that period. At the end of the paper, the structural and aesthetic features of those two buildings will be interpreted with respect to the development of modern architecture in Turkey.

Keywords: Modernity, Turkish Modern Architecture, Cultural Development, Turkish Language Society

YAN YANA İKİ 'MODERN' BİNA: 1950'LERDEN 1970'LERE MODERN MİMARLIĞIN GELİŞİMİ

Özet: Bu makale, Türkiye mimarlık ortamında varolan 1950 ve 1970'li yıllardaki modernist yaklaşımı, Türkiye'deki öncü kuruluşlardan biri olan Türk Dil Kurumu'na (TDK) ait iki yapı üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Ankara'da, Atatürk Bulvarı üzerinde yan yana konumlanan bu iki yapının kendine özgü mimari özellikleri, Türkiye mimarlık gündemindeki modernite kavramının gelişimi hakkında bize ipucu verir. Bu makalede, bahsi geçen iki yapının mekânsal özellikleri, Türkiye mimarlık kültürünün gelişimi çerçevesinde incelenecektir. Makalenin birinci ve ikinci bölümlerinde 1957 yılında mimar Orhan Dinç tarafından tasarlanan ilk proje ve ardından 1972 yılında mimar Cengiz Bektaş tarafından tasarlanan ikinci proje tanıtılacak ve bu iki binanın, bahsi geçen dönemler içindeki mimarlık akımları dikkate alınarak, temel özelliklerine odaklanılacaktır. Makalenin sonunda, bu iki binanın strüktürel ve estetik özellikleri, Türkiye'deki modern mimarlığın gelişimi çerçevesinde yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Modernite, Türkiye Modern Mimarlığı, Kültürel Gelişim, Türk Dil Kurumu